

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Zemánkovou ve věci
žalobce: Společenství Radimovická č.p. 1423 a 1424, 149 00 Praha 4, Radimovická 1423, IČO
290 35 244,

zastoupen: JUDr. Daniela Maršálková, advokátka, 110 00 Praha 1, Bílkova 4,

proti žalovanému: Ing. Miloslav Havlíček, nar. 11.1.1962, 140 00 Praha 4, Radimovická
1423/31,

zastoupen: Mgr. Pavel Marek, advokát, 110 00 Praha 1, Na Poříčí 19,
o zaplacení částky 583 252,- Kč s příslušenstvím, **t a k t o :**

I.

Žaloba se **z a m í t á .**

II.

Žádnému z účastníků řízení se **n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

III.

Žalobce **je p o v i n e n** zaplatit státu na účet Městského soudu v Praze nedoplatek znalečného
ve výši 1 182,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce Společenství Radimovická č.p. 1423 a 1424, Praha 4 (dále jen SVJ) se domáhal na žalovaném Ing. Miloslavu Havlíčkovi, jako bývalém předsedovi svého výboru, zaplacení částky 583 252,- Kč s příslušenstvím z důvodu, že žalovaný způsobil žalobci škodu tím, že svou funkci předsedy výboru, kterou vykonával v období od 17.2.2010 do 23.11.2012, nevykonával s péčí řádného hospodáře, když v době od 31.5.2012 do 20.9.2012 uhradil jednotlivým zhotovitelům za opravy lodžii náležícím k bytům č. 1423/3, 1423/5, 1423/8, 1423/11, 1423/24, 1423/26, 1423/27, 1423/37, 1424/2, 1424/4, 1424/5, 1424/6, 1424/8, 1424/9, 1424/10, 1424/11, 1424/12, 1424/13, 1424/14, 1424/15, 1424/16, 1424/17, 1424/18, 1424/19, 1424/21, 1424/22, 1424/24, 1424/25, 1424/27, 1424/28, 1424/29, 1424/30, 1424/31, 1424/32, 1424/33, 1424/34, 1424/35 a 1424/36 celkem částku 583 252,- Kč, aniž by opravy, jejich zhotovitele a tak vysokou cenu schválili vlastníci jednotek na shromáždění vlastníků. Vlastníci byli pouze průběžně informováni výborem o konaných opravách a o tom, kdo je provádí.

Žalovaná částka složena takto:

částka 35 900,- Kč zaplacená dne 35.5.2012,
částka 17 100,- Kč zaplacená dne 5.6.2012,
částka 62 100,- Kč zaplacená dne 7.6.2012,
částka 14 250,- Kč zaplacená dne 11.6.2012,
částka 65 780,- Kč zaplacená dne 13.6.2012,
částka 17 100,- Kč zaplacená dne 18.6.2012,
částka 90 060,- Kč zaplacená dne 21.6.2012,
částka 14 250,- Kč zaplacená dne 25.6.2012,
částka 69 170,- Kč zaplacená dne 28.6.2012,
částka 17 100,- Kč zaplacená dne 2.7.2012,
částka 18 012,- Kč zaplacená dne 9.7.2012,
částka 17 100,- Kč zaplacená dne 11.7.2012,
částka 131 140,- Kč zaplacená dne 13.7.2012
částka 14 190,- Kč zaplacená dne 20.9.2012.

Žalobce dále uvedl, že provedené opravy lodžii nařízené žalovaným nebyly vůbec nutné, neboť že jejich stav nevykazoval poškození, které by mohlo být nazváno havarijním stavem. O tom, jak naloží s penězi, které mělo SVJ na účtech, měli rozhodovat spoluvlastníci, nikoli jen sám žalovaný jako předseda výboru, neboť jeden člověk nemůže rozhodovat o tom, co se za peníze shromážděné členy SVJ opraví. Jediná výjimka by byla u havarijní opravy, avšak podle znaleckého posudku o havarijní opravu nešlo. Kromě obecných informací o tom, že se bude provádět oprava, neměli členové SVJ informace, že by o věci rozhodoval výbor. Jedinou skutečností byl podpis žalovaného na fakturách.

Žalovaný k věci uvedl, že vlastníci bytů na západní straně domu hlásili výboru v roce 2010 zatékání do bytů pod stropem. Byly provedeny provizorní opravy, které ovšem problém trvale nevyřešily. Bylo zjištěno, že voda zřejmě zatéká přes lodžie, což bylo potvrzeno v červenci 2011 za pomoci horolezecké techniky tak, že pracovníci objednané firmy se na laně spouštěli ze střechy a kontrolovali stav všech lodžii, dlažby, fasádní omítky a lodžiových čel. Zjistili kromě poškození jednotlivých lodžii i skutečnost, že klempířské lemování lodžii má obrácený spád a v důsledku toho dešťové vody zatékaly spárou mezi lodžiovým panelem a betonovou mazaninou pod dlažbou do domu a docházelo ke korozi a následné degradaci zálivkové výztuže, což mohlo mít vliv na statiku celého lodžiového panelu.

Žalovaný dále uvedl, že výbor průběžně vlastníky informoval o opravách lodžii, včetně výběru zhotovitelů, oznámeními vyvěšenými na nástěnkách obou domů a zveřejněnými na internetových stránkách SVJ. Na nástěnkách byly vyvěšovány i zápisy z jednání výboru SVJ konané pravidelně jednou měsíčně. Na den 22.5.2012 byla svolána schůze shromáždění vlastníků, na jejímž programu byl jako osmý bod také plán oprav, na němž měla být oprava lodžii shromážděním projednána a schválena. K projednání tohoto bodu však nedošlo, neboť shromáždění přestalo být usnášeníschopné. Otázka oprav byla řešena pouze diskuzí v plénu, ze které vyplynul souhlas s prováděním oprav s předpokládaným finančním rozpočtem cca 10 000,- Kč na lodžii. V průběhu prací však bylo zjištěno, že stav vyžaduje rozsáhlejší opravy jednotlivých poškozených lodžii a konečná cena za opravu jedné lodžie se vyšplhala asi na 15 000,- Kč. Dne 3.9.2012 se na schůzi výboru dostavili členové SVJ Krejčí, Kubíček a Urban, kteří vznesli dotazy na průběh opravy lodžii, těmto bylo na všechny dotazy ze strany členů výboru zodpovězeno. Dne 29.10.2012 se konalo shromáždění SVJ, na jehož programu bylo i projednání otázky oprav na lodžii a schválení maximální celkové ceny oprav. O tomto bodu však shromáždění nerozhodlo.

Žalovaný byl toho názoru, že žaloba je nedůvodná, když stav lodžii si vyžadoval okamžitou opravu. Výbor proto jednal v zájmu vlastníků SVJ a žalovaný se v žádném případě neobohatil na účet žalobce, když předmětná částka byla investována do společných částí domu. Žalovaný ani neporušil své povinnosti předsedy výboru, naopak v rámci prevence bylo zabráněno možným větším škodám. Nadto vlastníci, včetně současného předsedy výboru, ve své žádosti o svolání mimořádného shromáždění sami konstatovali, že shromáždění provedení oprav lodžii schválilo.

S ohledem na nutnost zjistit, zda opravy lodžii byly nezbytné a zda cena zaplacená odpovídala ceně obvyklé, ustanovil soud znalce, a to znalecký ústav České vysoké učení technické v Praze – Kloknerův ústav. Každý z účastníků zaplatil na záloze na znalečnou částku 8 000,- Kč. Celková výše znalečného, které bylo znaleckému ústavu soudem zaplaceno, činila 17 182,- Kč.

Soud zjistil:

- Z úplného výpisu z rejstříku společenství vlastníků jednotek Společenství Radimovická č.p. 1423 a 1424, Praha 4, zapsané v oddíle S, vložce 11228, že žalovaný byl ve funkci předsedy výboru od 18.1.2010 do 29.10.2012, kdy mu také zaniklo členství;
- Podle článku VII.3.d. stanov SVJ do výlučné působnosti shromáždění náleží rozhodování o změně účelu užívání stavby, změně stavby, jakož i o modernizaci, rekonstrukci, stavebních úpravách a opravách společných částí domu.
- Podle článku VIII.8. stanov odpovědnost člena výboru za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti při výkonu své funkce, se řídí ustanoveními občanského zákoníku.
- Podle článku VIII.9.b. stanov výbor jako výkonný orgán společenství zejména rozhoduje o uzavírání smluv ve věcech předmětu činnosti společenství, zejména k zajištění oprav, pojištění domu a zajištění dodávky služeb spojených s užíváním jednotek;
- Podle internetových stránek žalobce, sekce aktuality, bylo dne 11.11.2011 zveřejněno, že budou realizovány opravy dlažeb lodžii, s obkladačem se dohodnou na termínu opravy jednotliví vlastníci osobně. Informace o opravách lodžii byly zveřejněny též 28.7.2011, 25.7.2011, když bylo hlášeno od vlastníků bytů zatečení vody do malých ložnic. Dne 23.5.2012 bylo zveřejněno, že budou pokračovat opravy lodžii, které bude provádět pan Krýda;

- Podle zápisu č. 1/2012 z jednání výroční schůze shromáždění žalobce ze dne 22.5.2012, zapsaného Z. Kohoutovou a ověřeného JUDr. Rýdlovou se postupně konala nejprve od 19.00 hodin schůze Družstva nájemců Radim a od 20.00 shromáždění vlastníků Společenství Radimovská č.p. 1423 a 1424. Podle pozvánky na tyto schůzi SVJ mělo být projednáno 8 bodů, z nichž pod bodem 3 byla uvedena Zpráva kontrolní komise a pod bodem 8 Plán oprav (pokračování v opravách balkonů). Shromáždění SVJ započalo ve 20.30 hodin a projednáno bylo 7 bodů programu. Shromáždění bylo ukončeno v 21.10 hodin, a dle sdělení účastníků sporu, nebyl bod 8. projednán pro nastalou neusnásení schopnost shromáždění.
V rámci bodu 3 (výroční zpráva předsedy výboru SVJ) předseda výboru Ing. Havlíček (žalovaný) seznámil přítomné i s plánem oprav balkonů a změnou firmy, která tyto opravy bude provádět v roce 2012.
Zpráva (k bodu 3 programu) mimo jiné uváděla: „opravy – bylo zjištěno, že lodžie u některých bytů jsou v havarijním stavu. Horolezci zmapovali celý rozsah a riziková místa provizorně zatmelili. Jedná se pouze o dočasné řešení. Práce na opravách byly zahájeny - u dvou bytů, letos budeme v opravách pokračovat.“
- Zpráva kontrolní komise SVJ k hospodaření k 11.9.2012 porovnávala předložené faktury za opravy lodžii s protokoly o provedené práci na těchto lodžích a s výpisy z bankovních účtů a konstatovala navýšení ceny oprav lodžii oproti odhadu/částce prezentované na shromáždění konaném dne 22.5.2012. Podle přílohy k této Zprávě činily celkové uhrazené výdaje Klempířství Karpitschka celkem 117 762,- Kč a Krýda (dlažba) celkem 465 490,- Kč, celkem 583 252,- Kč, a to u 38, resp. 39 vlastníků.
- V žádosti o svolání mimořádné schůze SVJ ze dne 17.9.2012 (předán 1.10.2012) bylo uvedeno, že členská schůze SVJ v diskuzi souhlasila s opravami několika lodžii s předpokládanou cenou do 10 000,- Kč, výběrové řízení nebylo provedeno, přičemž zaplacené bylo cca 600 000,- Kč za opravu 38 lodžii, s průměrnou cenou za 1 lodžii cca 15 700,- Kč. Potřebný rozsah prací neposoudil nezávislý odborník.
- Dopisem ze dne 26.3.2013 žalobce sdělil žalovanému, že shromáždění SVJ se dne 11.3.2013 usneslo, že na žalovaném bude vymáhána částka 583 252,- Kč uhrazená za opravu balkonů v roce 2012 a žalovaný byl vyzván, aby tuto částku do 26.4.2013 na účet žalobce uhradil.
- Dopisem ze dne 31.5.2013 žalovaný žalobci sdělil, že se nedopustil porušení svých povinností a není povinen částku 583 252,- Kč zaplatit. Z ustanovení čl. VIII odst. 9 písm. b) stanov žalobce, rozhoduje výbor jako výkonný orgán společenství o uzavírání smluv mimo jiné k zajištění oprav. O záměru provedení oprav lodžii byli vlastníci opakovaně informováni a byla tato věc opakovaně diskutována na shromáždění žalobce. Sjednaná cena za opravy byla cenou obvyklou v místě a čase.
- Ve znaleckém posudku č. 921/2016/1700J005 ze dne 2.2.2017 vypracovaném znaleckým ústavem České vysoké učení technické v Praze - Kloknerův ústav, znalcem v oboru stavebnictví, znalecký ústav odpověděl na dvanáct otázek položených stranami. Z jednotlivých odpovědí vyplynulo, že poruchou na lodžích byl rozpad spádové mazaniny na hraně lodžie do různé hloubky a v různé intenzitě. Pokud by nedošlo k opravě, pak by tato porucha postupovala od hrany lodžie směrem ke stěně domu a

v konečném důsledku by hrozil pád částí dlažby či betonu na terén, současně by mohlo dojít k porušení vodorovné hydroizolace a k zatékání vody do konstrukce, tedy k rozvoji dalších poškození. Havarijní stav sice nenastal a nebylo nutné provádět havarijní opravy, avšak provedeným zásahem byl rozvoj poruch zastaven či alespoň zpomalen. Opravené lodžie v současné době nevykazují poruchy. Neopravené lodžie nevykazují poruchy v rozsahu havarijního stavu. Práce byly realizovány dle rozpisu prací. Řešení oprav použité Petrem Krýdou lze pokládat za funkční. Oprava dlažby způsobem položení nové dlažby na původní není řešení neobvyklé. Problematický detail je provedení nové měděné okapnice, což provedenou opravu znehodnocuje, jako ponechání původní části betonové mazaniny. Opravu lze pokládat za práce běžné údržby objektu a nedochází ke zhodnocení nemovité věci. Obvyklé ceny za tento způsob opravy v obdobném rozsahu činí 459 367,30 včetně DPH ve snížené sazbě 14%.

Při výslechu na jednání konaném dne 11.4.2018 pak Ing. Ivo Šimůnek, zpracovatel znaleckého posudku, uvedl, že laikovi se stav lodžii (před provedenou opravou) mohl jevit jako havarijní a opravy rozhodně bylo vhodné provést. K ceně provedených prací pak doplnil, že byla posuzována příbrným odborným konzultantem. Pokud by však faktury posuzovala laická osoba, pak by nebyla schopna zjistit, zda cena odpovídá metodě použité při výpočtu ve znaleckém posudku. Tato metoda je sice nyní k dispozici na internetu, v roce 2012 tam však umístěna nebyla. K vlastní opravě pak znalec uvedl, že oprava odstranila aktuální nepříznivý stav. Protože však následně nebylo v opravách pokračováno (nebyla opravena vedlejší část okapnice), může se nepříznivá situace opakovat.

Znalec rovněž upřesnil, že stavebně je balkon tvořen jedním panelem, což znamená dvě lodžie. Práce byly zřejmě provedeny na základě sondáže, a pokud by opravy pokračovaly, byl by problém se zatékáním odstraněn.

Soud na základě provedených důkazů dospěl ke skutkovému závěru, že žalovaný v době od 18.1.2010 do 29.10.2012 vykonával funkci předsedy výboru žalobce. V průběhu doby se projevil závady na lodžii (balkonech) u některých bytů a od roku 2011 byly prováděny jejich opravy. Výbor SVJ potřebu oprav projednával a plán oprav balkonů měl být na programu shromáždění vlastníků konaného dne 22.5.2012 jako bod 8, avšak tento bod projednán nebyl, neboť shromáždění se stalo neusnášeníschopným. Celková částka vynaložená na opravy lodžii u 38 vlastníků činila celkem 583 252,- Kč.

Podle posudku znaleckého ústavu sice lodžie nebyly v havarijním stavu, laikovi se však takový mohl jevit. Oprava lodžii však nutná byla, neboť pokud by k opravě nedošlo, nastal by rozvoj dalších poškození, což by v konečném důsledku ke skutečně havarijnímu stavu vedlo. Způsob provedených oprav byl funkční. Podle výpočtu znalce, provedenému podle metody, která v roce 2012 nebyla známa (nebyla uveřejněna na internetu) byla cena za opravy o přibližně 124 000,- Kč dražší, než byla cena obvyklá.

Právní poměry vzniklé přede dnem 1.1.2014 se řídí dosavadními právními předpisy (oddíl I § 3028 odst. 3 přechodných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb.) tedy v tomto případě zákonem č. 513/1991 Sb. obchodním zákoníkem ve znění účinném do 31.12.2013 (ObchZ) a zákonem č. 72/1994 Sb. o vlastnictví bytů (ZVB).

Podle § 373 ObchZ kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost. Tedy základním předpokladem pro vznik povinnosti

k náhradě škody je vznik skutečné škody, porušení povinnosti a příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody.

Podle § 9 odst. 11 ZVB byl (v předmětné době) výkonným orgánem společenství výbor, který rozhodoval o věcech spojených se správou domu, pokud si rozhodnutí v těchto věcech nevyhradilo shromáždění. Podle § 9 odst. 13 ZVB za výbor jednal navenek jeho předseda, kterého výbor zvolil z řad členů výboru. Šlo-li o písemný právní úkon, musel být podepsán předsedou výboru a dalším členem výboru.

Soud konstatoval, že zákon č. 72/1994 Sb. o vlastnictví bytů (ZVB), podle něhož se činnost SVJ v předmětné době řídila, nezakotvoval povinnost předsedy výboru řádně spravovat majetek SVJ. Stanovy SVJ v článku VII.3.d. určují, že do výlučné působnosti shromáždění náleží rozhodování mimo jiné i o stavebních úpravách a opravách společných částí domu. Podle § 11 odst. 5 ZVB, který obsahuje totožné ustanovení, jsou stavebními úpravami (a opravami) myšleny stavební úpravy, při nichž se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby (§ 139b odst. 3 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb.).

Tedy žalovaný byl předsedou výboru SVJ a jednal za něj navenek. Výbor sám však byl kolektivním orgánem a kolektivně také rozhodoval. Žalobce netvrdil, že by žalovaný jako předseda výboru jednal v rozporu či bez souhlasu výboru jako takového. Proto má soud především za sporné, zda lze k odpovědnosti za případný vznik škody volat pouze předsedu výboru, tedy žalovaného.

V dalším soud zvažoval, zda rozhodování shromáždění vlastníků bylo zcela eliminováno. Tak tomu však dle zjištění soudu nebylo, neboť výbor na program shromáždění konaného dne 22.5.2012 zařadil i bod 8. Plán oprav (pokračování v opravách balkonů), a nebylo jeho vinou, že pro neuskášení schopnost shromáždění nebylo o tomto bodu rozhodováno. Byl-li však stav lodžii havarijní, byl výbor (jeho předseda) nesporně oprávněn (a povinen) zasáhnout v co nejkratší době.

Podle rozsudku Vrchního soudu v Praze se dne 4. února 2014, č.j. 1 Cmo 303/2013-166 je každý povinen zachovávat takový stupeň bedlivosti (pozornosti), který lze po něm vzhledem ke konkrétní časové a místní situaci rozumně požadovat a který je způsobilý zabránit či alespoň co nejvíce omezit riziko vzniku škody (újmy) na životě, zdraví či majetku.

Soud se při rozhodování ve věci opřel o názor znalce, že pokud by nedošlo k opravě předmětných lodžii, pak by porucha postupovala a v konečném důsledku by hrozilo, že lodžie by byly skutečně v havarijním stavu, což by poté vyžadovalo zajisté mnohem větší náklady na opravu, než byl žalobce nucen vynaložit nyní. Tedy provedeným zásahem z iniciativy žalovaného byl rozvoj poruch zastaven či alespoň zpomalen. V průběhu jednotlivých etap oprav byli všichni vlastníci informováni, ať už prostřednictvím internetových stránek žalobce, či informačních nástěnek v domě žalobce.

V této souvislosti nelze nepřipomenout (obdobnou) situaci u betonové lávky přes Vltavu v Praze-Troji, která se dne 2.12.2017 zřítila, přestože monitorovací zařízení 2 minuty před zřícením hlásilo, že lávka je naprosto v pořádku. Z toho soud vyvodil, že u hrozícího nebezpečí pádu betonové mazaniny z lodžii, které dle znaleckého posudku skutečně existovalo, bylo urychlené provedení oprav zcela na místě. Jinak hrozilo vážné nebezpečí zranění osob.

Soud dospěl k právnímu závěru, že ke skutečné škodě, kterou by zavinil sám žalovaný, nedošlo.

Žalovaný jako laik se mohl důvodně domnívat, že lodžie jsou v havarijním stavu a neprodlená oprava je nutná. Žalovaný (a výbor) splnil svou povinnost tím, že zařadil plán oprav na program jednání shromáždění vlastníků konaného dne 22.5.2012 a nebylo jeho vinou, že k projednání tohoto bodu nedošlo.

Cena za provedené opravy byla podle závěrů znaleckého posudku vyšší než obvyklá, avšak sám znalec doplnil, že laik rozdíl ceny oproti metodě znalcem použité nemohl rozpoznat. Soud proto rozdíl ve výši ceny, která byla za provedené práce zaplácena, oproti ceně, kterou dle speciální metody použil znalecký ústav (jeho konzultant) nepovažoval za skutečnou škodu, která by žalobci vznikla. Práce byly provedeny v dobré kvalitě a je nutno také přihlídnout ke skutečnosti, že pokud by bylo s opravami vyčkáváno, stav lodžii by se dále horšil a i cena prací by se časem nepochybně zvýšila. Žalovaný není specialistou v dané oblasti, a nemohl při běžné opatrnosti zjistit, že cena není vyšší, než obvyklá, jak na základě odborných znalostí a pozdější metodou určil znalecký ústav. Protože v SVJ již od 1.11.2012 působil nový výbor, mohl případné rozpory v ceně prací u příslušné firmy reklamovat.

Na základě uvedených zjištění dospěl soud k závěru, že žalovaný jednal v rámci prevence, aby předešel vzniku větších škod. Cena za provedené práce se blížila ceně uvedené znalcem za totožný rozsah prací. Tedy, pokud předmětné lodžie vyžadovaly opravy, nemohlo dojít ke škodě na straně žalobce. I když žalovaný pochybil, pokud jeho jednání ve zjištěném rozsahu nebylo projednáno a odsouhlaseno shromážděním vlastníků, nelze jeho jednání hodnotit jako jednání, jímž by byla žalobci způsobena skutečná škoda.

Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Soud k věci dodává, že i pokud by snad bylo možno jednání žalovaného bez předchozího souhlasu shromáždění vlastníků posuzovat jako porušení jeho povinností předsedy výboru (což se soud nedomnívá), nebylo by možno výši (případné) škody určit jako součet zaplacených faktur za provedené práce, neboť těmito pracemi nebyl žalobce poškozen, nýbrž jeho majetek byl opraven. Škodou by pak mohla být pouze rozdíl výše zaplacených faktur a ceny určené znaleckým posudkem.

Při rozhodování o náhradě nákladů soud přihlédl ke skutečnosti, že žalovaný tím, že nevyčkal se zadáním prací na opravě lodžii až do přijetí rozhodnutí shromáždění vlastníků, do určité míry své povinnosti předsedy výboru porušil. Soud proto postupoval podle ustanovení § 150 o.s.ř. a výjimečně ve věci úspěšnému žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Protože na znalečném byla zaplácena částka 17 182,- Kč,- Kč, přičemž na zálohách na znalečné bylo účastníky uhrazeno pouze 16 000,- Kč, soud uložil žalobci, jako účastníku ve věci neúspěšnému, aby nedoplatek ve výši 1 182,- Kč zaplatil státu, a to na účet Městského soudu v Praze.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného.

Praha dne 11.května 2018

JUDr. Jarmila Zemánková v. r.
soudkyně